

За більшовицькі НАДРИ

Субота
16
ГРУДНЯ
1950 року
№ 30 (304)

Ціна 20 коп.

ЗАВТРА—ВИБОРИ ДО МІСЦЕВИХ РАД ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ.

Всі на вибори! Віддамо свої голоси за кандидатів сталінського блоку комуністів і безпартійних!

Хай живе перший всенародний кандидат Великий СТАЛІН!

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечнікова

ВСІ НА ВИБОРИ ДО МІСЦЕВИХ РАД!

Завтра, 17 грудня 1950 року, всенародне свято—день виборів до місцевих Рад депутатів трудящих.

Вибори в нашій країні являються триумфом радянського демократизму, демонстрацією єдності народів нашої Батьківщини.

Вибори до місцевих Рад з особливою силою підкреслюють переваги радянського ладу над ладом капіталістичним. В день виборів народи нашої Батьківщини продемонструють всьому світові свою відданість справі Леніна-Сталіна, справі будівництва комунізму.

Робітник і колгоспник, воїн і студент, хатня господарка і вчений — кожна радянська людина, яка досягла вісімнадцятирічного віку, в день виборів піде на виборчу дільницю, щоб здійснити своє велике право і свій високий обов'язок — віддати голос за кращих синів і дочок народу, за кандидатів сталінського блоку комуністів і безпартійних.

В цей день перед радянською людиною постають перемоги Великого Жовтня, перемоги в будівництві соціалізму, перемоги, здобуті над ворогом у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 років, перемоги післявоєнної сталінської п'ятирічки. Перед радянським народом в усій своїй красі виступають величезні сталінські споруди на Волзі, Дніпрі та Аму-Дар'ї, які наближають світле майбутнє—комунізм.

Кожен виборець скаже: все це—діла більшовицької партії і її вождів Леніна і Сталіна.

Прямуючи з бюлетенем в руці до виборчої урни, радянський громадянин запитає себе: хто вони, кандидати сталінського блоку комуністів і безпартійних, яким я вірю своє майбутнє?

І перед ним постає образ першого всенародного кандидата, вождя і вчителя Йосифа Віссаріоновича Сталіна. Він побачить кращих радянських людей, вихованців партії Леніна—Сталіна, кращих синів і дочок народу. Кожен виборець в цю хвилину скаже собі: їм, кандидатам сталінського блоку комуністів і безпартійних, віддам я свій голос. Голосуючи за кандидатів сталінського блоку комуністів і безпартійних, я голосую за єдність партії і народу, за дальший розквіт нашої Батьківщини, за щасливе сучасне і ще прекрасніше майбутнє. Голосуючи за кандидатів сталінського блоку комуністів і безпартійних, я голосую за мир у всьому світі, за першого прапороносця миру, вождя всіх трудящих світу великого Й. В. Сталіна.

Всі, як один, на вибори до місцевих Рад депутатів трудящих!

Віддамо свої голоси за кандидатів сталінського блоку комуністів і безпартійних, за дальше зростання могутності радянської Батьківщини! За Сталіна! За комунізм!

УКАЗ

Президії Верховної Ради Української РСР

Про проведення виборів до Верховної Ради Української РСР

У зв'язку з закінченням 9 лютого 1951 року повноважень Верховної Ради Української РСР другого скликання, на підставі статті 35 Конституції Української РСР, Президія Верховної Ради Української Радянської Соціалістичної Республіки постановляє:

Призначити вибори до Верховної Ради Української РСР на неділю 25 лютого 1951 року.

Голова Президії Верховної Ради Української РСР

М. ГРЕЧУХА

Секретар Президії Верховної Ради Української РСР

В. НИЖНИК

м. Київ, 12 грудня 1950 року.

В день виборів

Ще ніч вогнями скрізь іскриться,
Ще подих ранку нечійкий,—
А наша виборча дільниця
Живе, кипить життям дзвінким.

Потік людей до неї лине,
Святкова радість розквіта,
І слово—Сталін—вільнокриле
Лунає в селах і містах.

З цим словом виборець приходить
Віддати голос свій за те,
Щоб сад ясенів, гули заводи,
За мирне небо голубе.

Щоб квітла наша Батьківщина
Під сьаймом ясных зір Кремля,
Щоб вільна сталінська людина
До перемог вперед ішла,

Щоб світлий день в труді шумів—
Народ іде скрізь обирати
Достойних дочок і синів,
До Рад місцевих депутатів.

Микола ШЕВЧЕНКО.

Йосиф Віссаріонович СТАЛІН

Виборці, народ повинні вимагати від своїх депутатів, щоб вони залишались на висоті своїх завдань, щоб вони у своїй роботі не спускались до рівня політичних обивателів, щоб вони залишались на посту політичних діячів ленінського типу, щоб вони були такими ж ясними і визначеними діячами, як Ленін, щоб вони були такими ж безстрашними в бою і нещадними до ворогів народу, яким був Ленін, щоб вони були вільні від усякої паніки, від усякої подобі паніки, коли справа починає ускладнюватися і на горизонті вирисовується яка-небудь небезпека,

щоб вони були так само вільні від усякої подобі паніки, як був вільний Ленін, щоб вони були так само мудрі і неспішливі при розв'язанні складних питань, де потрібна всебічна орієнтація і всебічне врахування всіх плюсів і мінусів, яким був Ленін, щоб вони були так само правдиві і чесні, яким був Ленін, щоб вони так само любили свій народ, як любив його Ленін.

І. В. СТАЛІН.

(З промови на передвиборних зборах виборців Сталінського виборчого округу м. Москви 11 грудня 1937 р.)

За Сталіна, за комунізм!

На земній кулі існує два світи. В одіюму паюють ненависть, голод, злидні, безробіття, лунають заклики до агресії, зростає страх, дикий тваринний страх перед майбутнім.

Другий світ бореться за щастя для людей, за світле майбутнє. Він сповнений радістю творчої праці, тут лунають веселі пісні, цвіте, красується життя. На чолі цього світу стоїть людина «з головою вченого, руками робітника, в одязі простого солдата».

Сталін! Це він разом з Леніном у перші дні існування нашої держави визначив мирну політику країни Рад. Це він привів СРСР до перемоги соціалізму, його полководницький геній забезпечив радянському народові перемогу над ворогом у дні Великої Вітчизняної війни, його геніальні думки служать нам дороговказом для розв'язання найскладніших завдань в період побудови комунізму—і вказівки відносно розвитку промисловості, і праці з питань мовознавства, і його далекосяжні передбачення перспектив розвитку стхановського руху і т. п.

Сталін! Це ім'я стало прапором борців за мир в усьому світі, воно є надією і світлом для всіх чесних людей земної кулі.

Ми мріємо про комунізм і будуюмо його. Ми знаємо, що наша партія, наш уряд і наш рідний вождь товариш Сталін впевнено ведуть нас до комунізму, який з мрії стає конкретною дійсністю.

За Сталіна! За комунізм! — ось ті слова, з якими йдуть радянські люди до виборчих дільниць, щоб віддати свої голоси за кандидатів сталінського блоку комуністів і безпартійних, головуючи цим самим за першого всенародного кандидата Йосифа Віссаріоновича Сталіна.

Т. САВІЛОВА, Сталінський стипендіат.

Оберемо кращих синів і дочок народу

Завтра — велике всенародне свято. Разом з усіма трудящими нашої країни ми підемо до виборчих дільниць, щоб обрати депутатів до місцевих Рад.

На вибори до місцевих Рад депутатів трудящих, як і на всі попередні вибори до органів державної влади в нашій країні, наш народ іде згуртованим навколо партії Леніна—Сталіна. До місцевих Рад депутатів трудящих скрізь висунуто кандидатів сталінського блоку комуністів і безпартійних.

У виборчі бюлетені, що їх одержить кожен студент, який живе в гуртожитку по вул. Островідова, 64, занесені слідує кандидати: до обласної Ради депутатів трудящих —

тов. Аніна-Радченко Ніна Денисівна, науковий працівник, директор науково-дослідного інституту ім. Мечнікова, до міської Ради—тов. Мордасов Олександр Миронович, начальник будівельного управління, і до Ворошиловської районної Ради товариші Шабунін Микола Михайлович, начальник контори «Главтрудоукомплектації», і Король Микола Федорович, начальник інспекції державної пожежної охорони.

Всі вони—кращі представники нашого трудового народу, кандидати блоку комуністів і безпартійних. Я з радістю віддам за них свій голос і закликаю до цього всіх виборців нашої дільниці.

О. ЧЕХІВСЬКИЙ.

Голосую вперше

З великим нетерпінням чекаю я 17 грудня. В цей день відбудуться вибори до місцевих Рад, у яких я вперше візьму участь.

В той час, коли вибори в капіталістичних країнах свідчать про безправність і тяжке становище трудящих, експлуатованих капіталістами, день виборів у СРСР являється всенародним святом, демонстрацією беззавітної відданості народу, більшовицькій партії і радянському уряду. Віддаючи свій голос за кандидатів блоку комуністів і безпартійних, я

голосуватиму за дальший розквіт нашої країни, за щастя радянського народу, за своє особисте щастя.

Я глибоко вдячна більшовицькій партії і дорогому товаришеві Сталіну за те, що вони дали мені, дочці службовця, який був до революції батраком, велике право на освіту, широко розкрили переді мною двері університету, про що не можуть навіть мріяти діти трудящих у капіталістичних країнах.

Р. АНГЕРТ.

50 років з дня виходу ленінської „Искры“

24 грудня минає п'ятдесят років з дня виходу першого номера загальноросійської нелегальної політичної газети «Искра», створеної основоположником більшовицької партії В. І. Леніном.

Ленінська «Искра» відіграла важливу роль у ліквідації ідейного розброду і кустарництва, які були серйозною перешкодою на шляху організації партії нового типу. Вона виробила проект програми партії і підготувала II з'їзд РСДРП, який «... прийняв програму і статут, створив соціал-демократичну партію і побудував, таким чином, рамки для єдиної партії»¹⁾.

Якою ж була обстановка в Росії, в якій В. І. Ленін створив «Искру»? Початок XX віку в Росії характеризується швидким зростанням політичної активності пролетаріату. Промислова криза 1900—1903 рр. різко погіршила становище робітничого класу і викликала загострення класової боротьби. Відповіддю робітничого класу на промислову кризу було посилення революційної боротьби.

Великими подіями в період 1900—1903 рр. були грандіозна забастовка робітників залізничних майстерень в Іркутську в 1900 р., «обухівська обора» в Петербурзі в 1901 р., відомий Батумський страйк, організований і керований товаришем Сталіним, і події в Ростові на Дону в 1902 р. Влітку 1903 р. спалахнув страйк на шдні Росії.

Поряд із зростанням революційного руху, «свідомість же керівників, — як вказував Ленін, — спасувала перед широтою й силою стихійного піднесення»²⁾. Після I-го з'їзду партії в історії розвитку російської соціал-демократії настав період розброду, розпадання і хитання. Організаційна роздрібненість доповнилася ідейним розбродом, не було єдиного розуміння цілей і завдань робітничого руху. З'явилися люди, які возводили роздрібненість і кустарництво в доорочесність, створили «теорію» схилання перед стихійним робітничим рухом. Це були «економисти» — агента буржуазії в робітничому русі, проводники буржуазного впливу на пролетаріат. Економізм був різновидом міжнародного опортунізму.

Вся обстановка, що була в той час, вимагала створення єдиної, централізованої партії робітничого класу, здатної очолити зростаючий революційний рух і керувати ним у боротьбі за ліквідацію самодержавства. В. І. Ленін вважав, що будівництво марксистської партії потрібно починати із створення загальноросійської політичної газети, яка повинна бути «... вихідним пунктом діяльності, першим практичним кроком до створення бажаної організації...»³⁾. За створення загальноросійської нелегальної політичної газети взявся Володимир Ілліч Ленін.

Перший номер «Искры» вийшов 24 грудня 1900 року. З 1-го до 51-го (грудень 1900 р. — жовтень 1903 р.) номерів газета виходила під редакцією Леніна, а з 52-го номера вона втрапила свій революційний характер, ставши меншовицькою, через те що редакція перейшла в руки меншови-

ків. Випуск перших номерів газети «Искра» мав величезне значення, тому що «... явився переходом до нового періоду — періоду дійсного створення із розрізнених груп і гуртків єдиної Російської соціал-демократичної робітничої партії»⁴⁾.

З перших днів виходу ленінської «Искры» товариш Сталін цілком став на її позиції. За завданням І. В. Сталіна його вірний соратник Л. Кедровелі в 1901 р. створив в Баку прекрасну обладнану іскрівську друкарню («Ніна»). У вересні 1901 р. в цій друкарні було надруковано перший номер нелегальної соціал-демократичної газети «Брдзола» («Боротьба»), яка «... була красочною іскрівською марксистською газетою в Росії»⁵⁾. Керівні статті в газеті «Брдзола» з питань теорії, програми і тактики марксистської партії були написані І. В. Сталіним. Газета «Брдзола» була військовим органом ленінсько-іскрівського напрямку. Ленінська «Искра» гаряче вітала вихід газети «Брдзола».

Виключно велика робота була проведена «Искрою» у справі розробки програми партії, підготовки і скликання II-го з'їзду РСДРП. Всередині редакції «Искры» в питаннях програми перемогла марксистсько-ленінська лінія, програма носила бойовий революційний характер, що було торжеством ленінських програмних принципів. У березні 1902 р. під керівництвом В. І. Леніна було створено Організаційний Комітет (ОК) по підготовці і скликанню партійного з'їзду з місцем перебування спочатку в Харкові, а потім у Києві.

Ленінська «Искра», її агенти і кореспонденти, а також ОК по скликанню II з'їзду РСДРП зміцнили місцеві соціал-демократичні комітети, допомогли їм розгромити «економистів» та інших ворогів революційного марксисту. Вирішальну роль в розгромі економізму відіграла знаменита книга Леніна «Що робити?». З кінця 1902 р. почався масовий перехід комітетів на сторону «Искры» і визнання ними її своїм керівним органом. Перемога іскрівського напрямку в соціал-демократичних комітетах створила необхідні умови для скликання II-го з'їзду РСДРП.

Під керівництвом Леніна «Искра» скеровувала робітничий рух на шлях рішучої боротьби проти самодержавно-поміщицького ладу, широко висвітлювала на своїх сторінках революційну боротьбу робітничого класу і рішуче висувала перед ним завдання політичної боротьби.

Виключно велике значення в діяльності соціал-демократичних комітетів у справі виховання робітничого класу, як гегемона революції, в організації і керівництві революційної боротьбою пролетаріату мав розповсюдження ленінської «Искры». Газета «Искра» широко розповсюджувалась серед робітників України, вона була їм близькою і рідною, вона вчила їх революційній боротьбі з царським самодержавством, допомагала їм усвідомлювати свою історичну місію, зміцнювала віру в перемогу над експлуататорами. «Искра» читалась на робітничих сходках, на підприємствах, розповсюджувалась

серед робітників заводів, фабрик, портів, залізниць, на шахтах Донбасу, а також серед селянства, студентства і в армії, проникала до полів'язнів у тюрми.

Ленінська «Искра» широко розповсюджувалась серед робітників м. Одеси, де її читали на робітничих сходках, в порту і в залізничних майстернях.

Розповсюдження ленінської «Искры», яка всенародно викривала самодержавство і закликала до революційного протесту, піднімало робітничий клас на боротьбу з царизмом і капіталістами. Керуючись вказівками «Искры», соціал-демократичні комітети очолювали революційну боротьбу робітничого класу, готуючи його до рішучих боїв з експлуататорами.

Другий з'їзд РСДРП, який відбувся в липні 1903 р., офіційно закріпив перемогу іскрівського напрямку в рядах РСДРП. На з'їзді були прийняті програма і устав партії, а також створені центральні керівні органи. З'їзд дав високу оцінку діяльності ленінської «Искры» і об'явив її своїм центральним органом.

Після II з'їзду місце розгромлених ленінською «Искрою» «економистів» посіли в партії нові опортуністи в особі меншовиків. Вони повели лінію на розкол, намагалися зрвати рішення II з'їзду і захопити до своїх рук керівні органи партії. Після кооптації Плехановим меншовиків до редакції «Искры» Ленін в листопаді 1903 р. вийшов з редакції, і з 52-го номера «Искра» перетворюється в орган пропаганди меншовицького опортунізму. Але справа ленінської «Искры» успішно розвивалась. Більшість соціал-демократичних організацій впевнено пішли за Леніном, залишаючись вірними традиціям старої «Искры».

Діяльність ленінської «Искры», яка була «... історичною більшовицькою» по напрямку...⁶⁾, заклала фундамент майбутній перемог робітничого класу нашої країни, керованого партією Леніна—Сталіна. В історії ВКП(б) «Короткому курсі історії ВКП(б)» говориться, що «... з запаленої Леніном «Искры» розгорілось згодом полум'я великого революційного пожежу, яке спалило дотла дворянсько-поміщицьку царську монархію і буржуазну владу»⁷⁾.

Робітничий клас нашої країни, керований партією Леніна—Сталіна, блискуче виконав роль авангарда, яку йому вказала «Искра». Він став вождем двох буржуазно-демократичних революцій (1905-1907 рр. і лютневої 1917 р.). В жовтневі дні 1917 року під керівництвом Леніна і Сталіна робітничий клас здійснив побідносоц. соціалістичну революцію, яка відкрила нову еру в історії людства.

Революційні традиції ленінської «Искры» — високу ідейність, непохитну вірність народowi, принципів і інші прекрасні якості, які характеризують нашу більшовицьку партію, свято зберігає і примножує прапорносць ідей партії Леніна—Сталіна газета «Правда».

Д. ЩЕРБАКОВ,
старший викладач кафедри марксисту-ленінізму.

1) В. І. Ленін, Твори, т. XXVII, вид. 3, стор. 292.
2) Історія ВКП(б), Короткий курс, стор. 25.

1) Історія ВКП(б), Короткий курс.
2) «Йосиф Вісаріонович Сталін. Коротка біографія» 2-е видання, 1497 р., стор. 14.

НАСЛІДКИ ПЕРШИХ ІСПИТІВ

На IV курсі юридичного факультету вже розпочалась іспитова сесія. В цій сесії юристи повинні скласти 5 іспитів: з діалектичного матеріалізму, міжнародного приватного права, з криміналістики, земельного і сімейного права.

Результати перших іспитів свідчать про те, що більшість студентів систематично працювала на протязі семестру, внаслідок чого домоглася відмінних та добрих оцінок.

Високих показників домоглися студенти I та III груп при складанні іспитів з земельного права. Особливо змістовними були відповіді комуністів Кожухаря, Волкова, комсомольця Мазура та ін.

Добре склали іспити IV група з криміналістики. Всі комуністи цієї

групи відповідали тільки на «відмінно». Грунтовними знаннями пройденного матеріалу відзначилися відповіді тт. Баканурського, Водічева, Ключ.

На нижчому рівні пройшли іспити в VI групі з міжнародного приватного права. Поряд з відмінними оцінками, які одержали комуністи Ланда, Чердніченко, Ставський, тут було багато відповідей, які оцінені на «посередньо».

Надзвичайно погані результати на іспиті з діалектичного матеріалізму показали студенти V групи. Із 16 студентів тільки чотири одержали відмінні оцінки. Це товариші Ізраїль, Ташма, Шмільян, Хайтан. Добрі оцінки одержали 5 студентів. Обстані одержали «посередньо» і «погано».

Як не дивно, але погані знання з цієї важливої дисципліни виявили студенти-комуністи Шнайдер і Єліна. Слабкі знання показала комуністка т. Хейфец.

Погані оцінки з діалектичного матеріалізму комуністів Шнайдера і Єліної, а також посередня оцінка комуністки тов. Хейфец говорять про те, що партійна організація не контролювала як слід їх роботу, не допомагала їм в роботі, не боролася з пропусками семінарських занять, не брала дійових заходів до порушників трудової дисципліни.

Партійна організація юридичного факультету повинна зробити серйозні висновки і негайно вжити всіх заходів до покращення результатів іспитової сесії.

В. ЦЕМКО.

КОМСОМОЛЬСЬКЕ ЖИТТЯ

За кращу підготовку і проведення сесії

Систематична робота над вивченням обов'язкової та додаткової літератури, сумлінна підготовка до семінарських занять на протязі семестру — одна з важливих умов успіху на іспитовій сесії. Про це добре пам'ятає основна маса студентів економічного факультету.

Жваво проходять семінари з основ марксисту-ленінізму на II курсі та спецсемінари на IV та V курсах. Активну участь у семінарських заняттях беруть студенти Краснопольська, Кичанова (II курс) Бельфор, Зв'ягін, Герц (V курс) та ін.

В ряді комсомольських груп економічного факультету проводяться численні заходи, скеровані на підготовку до іспитів: популяризується досвід кращих комсомольців, заслуховуються самозвіти тих, хто погано працює, надається товариська допомога відстаючим.

Але поряд з цим в академічній роботі комсомольських груп економічного факультету є багато недоліків. Основним недоліком являється те, що комсорг груп не налагодили, як слід, контролю за самостійною роботою студентів. Так, наприклад, комсорги Гіршензон та Хусід не можуть відповісти на питання, чи систематично працюють студенти їх груп, чи опрацьовують додаткову літературу. А між тим, виявляється, що у студентів Розенблат та Сліпак (III курс) ще і досі нема конспектів

обов'язкової літератури. Не активно студенти III курсу виступають на семінарах з діалектичного матеріалізму, і семінари проходять на низькому теоретичному рівні. Чому ж тов. Хусід і комсомольська група в цілому залишаються осторонь цих фактів?

Незадовільно відвідують лекції студенти I групи IV курсу (комсорг тов. Стадник). Надзвичайно часто пропускають лекції студенти Невзорова, Трегубов, Коли ж тов. Стадник і комсомольська група в цілому поведуть боротьбу з прогульниками?

Майже ніякої допомоги комсоргам груп не надавало комсомольське бюро факультету.

Секретар комсомольського бюро тов. Драгоарецький, а також члени бюро рідко бувають у групах, не вникають у їх життя, не контролюють роботу комсоргів, не здійснюють чіткого і оперативного керівництва ними.

Іспитова сесія — відповідальний період в житті університету. Результати іспитів і заліків будуть не тільки показником успішності, але й оцінкою роботи комсомольських організацій та груп. Отже необхідно, щоб комсомольське бюро і комсомольські групи економічного факультету очолили боротьбу за якнайкращу підготовку до сесії і за проведення її на високому рівні.

Л. БИГУН.

VI звітно-виборна профспілкова конференція

Профспілкова організація нашого університету об'єднує в своїх рядах біля двох тисяч студентів.

14 грудня в великому актовому залі зібралися делегати VI профспілкової конференції, щоб підсумувати роботу профспілкової організації за звітний період і накреслити шляхи для дальшого її покращення.

Критична і самокритична доповідь голови профкому тов. Калустяна викликала жваве обговорення. Як в доповіді, так і в виступах делегатів основну увагу було приділено питанню академічної, політико-виховної, культурно-масової та спортивної роботи. Досить широко учасники конференції обговорювали питання побуту студентів, а також питання про роботу профкому університету з активом.

Поруч з великими успіхами в роботі профспілкової організації університету, доповідач та делегати конференції відмітили цілий ряд істотних недоліків. Учасники конференції відзначили, що академічна група ще не стала центром учбової та політико-виховної роботи, що в групах недостатньо і не систематично боролися з пропусками лекцій, за кращу підготовку до семінарів та активне проведення їх, за активну участь членів групи в громадській роботі. Ряд студентів не відвідували протягом звітного періоду жодних зборів. Мали місце факти зриву профспілкових звітно-виборних зборів на юридичному та історичному факультетах.

Профком університету не мав постійних і міцних зв'язків з профбюро факультетів, не керував їх діяльністю і не контролював виконання плану роботи. Окремі члени профкому (наприклад, відповідальний за спортивний сектор тов. Бувалий) зовсім не бралися за роботу з перших днів їх обрання, а профком і особисто його голова не звертав на це ніякої уваги.

Не чітко працювала і культурно-масова комісія (відповідальний тов.

Мінцер), яка не добилася розгортання масової художньої самодіяльності на окремих факультетах, не організувала диспутів по багатьох кінокартинах, п'єсах і окремих творах російських та радянських письменників і обмежилася тільки організацією колективних походів у кіно та в театри міста. Диспути, які відбулися, проходили на низькому рівні, а були випадки і зриву їх.

Значну роботу провела побутова комісія профкому (відповідальний тов. Паладієнко). Велика кількість студентів за звітний період одержала допомогу, багато членів спілки побували в санаторіях, будинках відпочинку, а також одержували дієтне харчування. Різними видами допомоги охоплено більше 500 студентів. Але в своїй роботі побутова комісія профкому мало звертала увагу на побут студентів, які проживають в гуртожитках, не боролася за покращення санітарного стану кімнат, не домоглася, щоб гуртожиток по вулиці Острової № 64 було радіофіковано, а червоної кутки обладнано. Комісія зовсім не домоглася покращення роботи столової і не слідувала за її санітарним станом.

Розгортаючи широко критику і самокритику, викриваючи недоліки в багатогранній діяльності профорганізації та профкому університету, делегати конференції вносили конкретні пропозиції, на основі яких конференція прийняла розгорнуте рішення. Робота профспілкової організації визнана задовільною.

На конференції було обрано новий профком, до складу якого увійшли: Паладієнко (хімічний факультет), Дмитряков, Тигов, Чердніченко (юридичний факультет), Гавриленко, Косой (історичний факультет), Мельников, Берднєвська (економічний факультет), Канцур, Оляні, Бозіна, Кулікова (філологічний факультет), Кононов, Новопашенний (фізико-математичний факультет), Бешліва (біологічний факультет). Головою профкому обрано тов. Паладієнко.

Слідами наших виступів

„Хороша ініціатива повисла в повітрі“

Так називалась замітка тт. Матковської та Кокоріної, вміщена в 24 номері нашої газети, яка критикувала недоліки в стилі роботи комсомольського бюро філологічного факультету.

Комсомольське бюро повідомило редакцію, що критика на його адресу була правильною. Для поліпшення керівництва комсомольськими

групами бюро постановило: найменший факт недисциплінованості обговорювати на «літучках». Відповідальний за оргсектор тов. Львовий — добре підготувати питання, винесені на засідання бюро.

В. о. відповідального редактора
І. ТРОФИМЧУК.